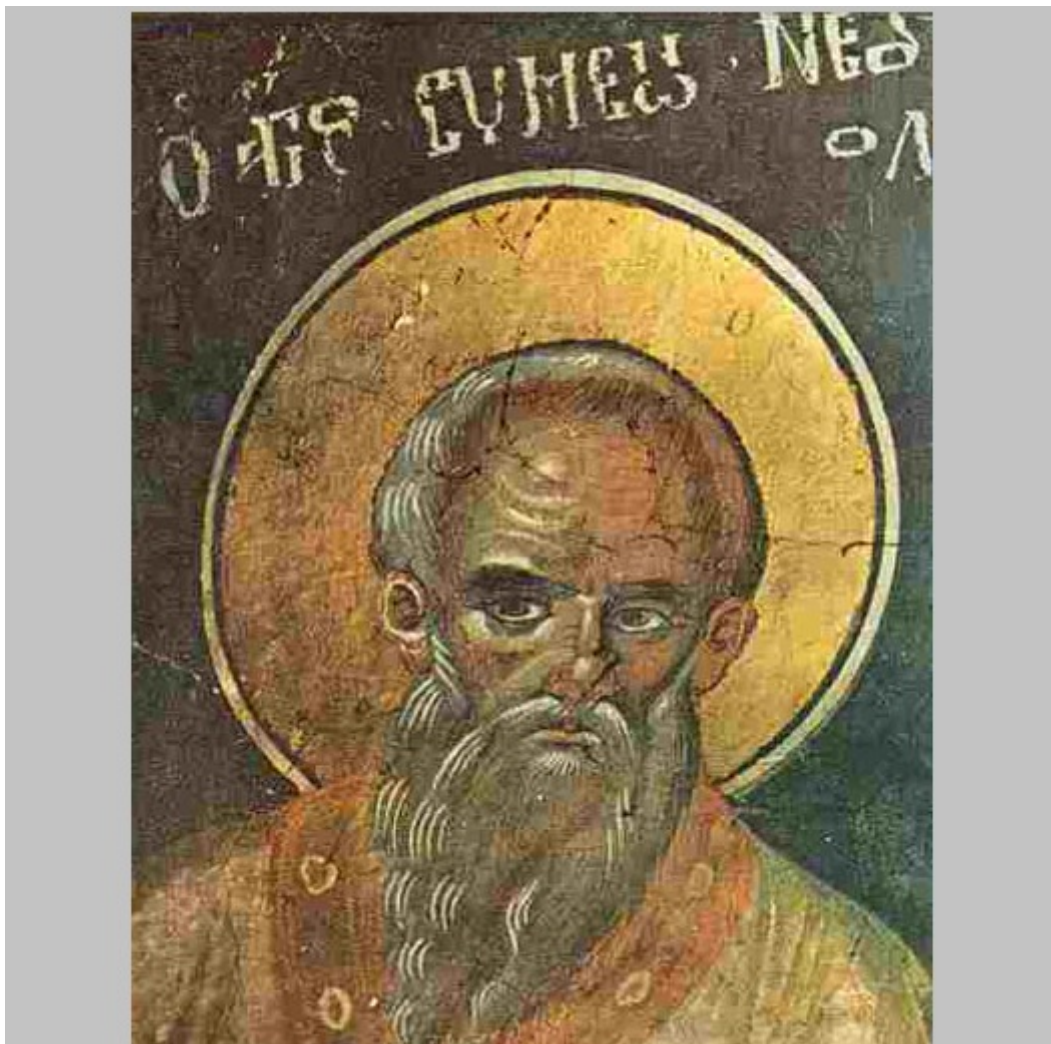
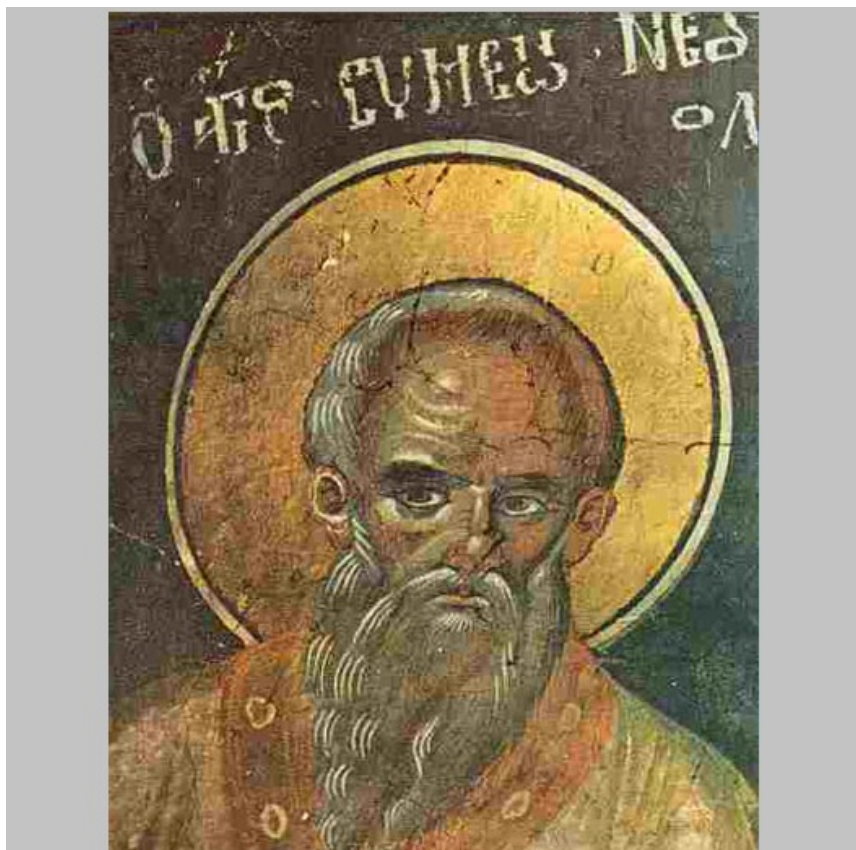

26 Απριλίου 2020

Άγιος Συμεών: Σ' ευχαριστώ και σε λατρεύω και γονατίζω ενώπιόν σου!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος.

Αγίου Συμεών του Νέου Θεολόγου, Λόγος 35ος, Ευχαριστία 1η

Ευχαριστία προς τον Θεόν διά τας δωρεάς, τας όποιας ηξιώθη να λάβη, παρ' αυτού. Και διδασκαλία περί του ότι ο Θεός πάντοτε φανερώνεται εις όσους είναι καθαροί εις την καρδίαν και με ποίους τρόπους φανερώνεται και πώς το αντιλαμβανόμεθα.

Σ' ευχαριστώ και σε λατρεύω και γονατίζω ενώπιόν σου, Κύριε των πάντων και πανάγιε Βασιλεύ, διότι με ελέησες και με ετίμησες και με εδόξασες -καίτοι είμαι ανάξιος- όπως συ ηθέλησας εξ αρχής και άνωθεν, αφού και προτού δημιουργηθή ο κόσμος από εσέ, με είχες ολόκληρον εντός σου, και με ετίμησες και με εδόξασες με το λογικόν και με την ιδικήν σου εικόνα.

Διότι δεν εδημιούργησες τα πάντα εκ του μηδενός διά κανένα άλλον λόγον παρά μόνον προς χάριν εμού, ο οποίος επλάσθην κατ' απομίμησιν της ιδικής σου εικόνας και με προορισμόν να σου ομοιάσω, και τον οποίον συ κατέστησες βασιλέα όλων των επιγείων προς δόξαν της ιδικής σου παντοδυναμίας και αγαθότητος.

Σ' ευχαριστώ, διότι ικανοποίησες διά το καλόν μου ολόκληρον την αίτησιν και την επιθυμίαν μου, σύμφωνα με όσα έχεις υποσχεθή εις ημάς τους δούλους σου, και

μάλιστα εχάρισες εις εμέ τον ανάξιον και διά τον ουρανόν και διά την γην περισσότερα από όσα επερίμενα και επιθυμούσα.

Διότι είπες: «Παν ο εάν αιτήσητε εν τω ονόματί μου πιστεύοντες λήψεσθε”.

Σ’ ευχαριστώ, διότι ενώ εγώ είχον την σφοδράν επιθυμίαν να ίδω μόνον ένα των αγίων σου και αφού πιστεύσω μέσω αυτού να εύρω έλεος πλησίον σου, εσύ, αγαθέ, όχι μόνον αυτό έχεις κάμει και μου εφανέρωσες ένα γνήσιον δούλον σου, εννοώ τον ευλογημένον και άγιον Συμεών, και ο οποίος ευδόκησες να με αγαπήση, αλλά μου edώρησες και αναρίθμητα άλλα αγαθά, τα οποία δεν ανέμενον.

Διότι από που εγνώριζα εγώ ο ταλαίπωρος, ότι είσαι τέτοιος εσύ ο καλός Κύριός μας, ώστε να κυριευθώ από την ιδικήν σου επιθυμίαν;

Από που εγνώριζον ότι αποκαλύπτεις τον εαυτόν σου εις εκείνους που σε πλησιάζουν ενώ ακόμη ευρίσκονται μέσα εις τον κόσμον, ώστε να ζητήσω να σε δω;

Από που εγνώριζον, ότι αξιώνονται να νοιώσουν τόσον μεγάλην χαράν και ανακούφισιν όσοι δέχονται εντός των το φως της χάριτός σου;

Από που δε ή κατά ποίον τρόπον εγνώριζον εγώ ο ταλαίπωρος, ότι λαμβάνουν το Άγιον Πνεύμα σου όσοι πιστεύουν εις σε;

Διότι ενόμιζα ότι είχα τελείαν πίστιν εις σε και εφантаζόμην ότι είχα όλα όσα χαρίζεις εις εκείνους που σε φοβούνται, καίτοι δεν είχα εντελώς τίποτε, καθώς αργότερον επάνω εις τα πράγματα αντελήφθην.

Από πού εγνώριζα, Κύριε, ότι συ που είσαι άόρατος και δεν χωράς πουθενά, εν τούτοις βλέπεσαι και δύνασαι να χωρέσης εντός μας;

Από πού ήτο δυνατόν να σκεφθώ ποτέ, ότι συ ο Δεσπότης που εδημιούργησες τα σύμπαντα ενώνεσαι με τους ανθρώπους, που εσύ εδημιούργησες, και τους αναδεικνύεις φορείς του Θεού και τους μεταβάλλεις εις παιδιά σου, ώστε να επιθυμήσω αυτά και να ζητήσω από σε να τα πάρω;

Από πού δε εγνώρισα, Κύριε, ότι έχω τέτοιον Θεόν, τέτοιον Δεσπότην, τέτοιον προστάτην, πατέρα και αδελφόν και βασιλέα, εσέ ο οποίος έγινες πτωχός προς χάριν μου και επήρες μορφήν και σχήμα δούλου (ανθρώπου);

Απόσπασμα από την σειρά βιβλίων “Συμεών του Νέου Θεολόγου, τόμος 3ος, Κατηχήσεις ΚΑ’ - ΛΔ’, Ευχαριστία 1-2” των εκδόσεων Ωφελίμου Βιβλίου. Μετάφραση, σχόλια Ηλίας Τσιάκος, θεολόγος, νομικός.